

Christine Otten wil op de VU verhalen verzamelen

Vanaf februari 2009 wordt Christine Otten de nieuwe schrijver op locatie. Zij zou het liefst met een groepje studenten bij Nobelprijswinnaar Orhan Pamuk op de koffie gaan.

TEKST: WELMOED VISSER
FOTO: LEX DE MEESTER

Wat is uw eerste indruk van de VU?

“De levendigheid viel me op. Ik was er laatst voor een kennismakinggesprek en ik vond het erg leuk om al die jonge mensen uit verschillende culturen te zien rondlopen. Al die mensen zijn met hun toekomst bezig. Daar gaat een enorme gedrevenheid van uit.

“Ik was al lang niet meer op een universiteit geweest. Ooit heb ik zelf twee jaar geschiedenis gestudeerd in Utrecht, maar eerlijk gezegd viel ik tijdens het studeren vaak in slaap. Ze maakten alles zo saai: rijtjes met koningen en jaartallen. Ik ben juist heel geïnteresseerd in geschiedenis, maar op een andere manier, meer in de verhalen die gewone mensen te vertellen hebben.”

Wat wilt u gaan doen als gastschrijver?

“In het voorjaar wil ik een kennismakingsevent organiseren. Dat iedereen meteen een beetje weet wie ik ben. In de herfst wil ik een performance gaan doen met muziek en theater in de foyer of zo. Verder wil ik iets met het thema verhalen. Ik geef les aan dak- en thuislozen. Toen ik op de VU was, kreeg ik meteen het idee om studenten met hen in contact te brengen en ze verhalen te laten uitwisselen. Maar dit is een eerste idee en ik heb nog nauwelijks nagedacht over de vorm.”

Het klinkt alsof u er zin in hebt.

“Inderdaad, ik was vereerd toen ik werd gevraagd als schrijver op locatie. Het leek me meteen leuk. Als schrijver zit je veel alleen. Het lijkt me enorm

inspirerend om tussen al die jonge mensen te zijn en samen met hen dingen te organiseren.”

Voor uw boek ‘De laatste dichters’ dook u helemaal in het milieu van de Last Poets in de Verenigde Staten. Gaat u zich nu ook totaal onderdompelen in de VU-gemeenschap?

“Wie weet. Ik heb nogal de neiging om me te verliezen in projecten. Ik wil volgend jaar ook een roman schrijven, dus het idee is dat ik in deeltijd op de VU rondloop en de rest van de week aan mijn nieuwe boek werk. Ik hoop dat het een beetje te combineren is.”

Uw volgende roman gaat niet toevallig over een universiteit?

“Nee, het gaat over heel iets anders, maar ik ben er net mee begonnen, dus ik wil daar nog niets over zeggen.”

Wat gaan medewerkers en studenten het komende jaar merken van uw aanwezigheid?

“Ze krijgen in elk geval een kerstverhaal, maar daarnaast wil ik andere dingen gaan doen: performances, verschillende groepen mensen bij elkaar brengen, met bijvoorbeeld die daklozen die ik al noemde, of met mensen uit Amsterdamse buurten. Ik woon zelf sinds kort in Amsterdam-noord en daar heb je nog veel oude havenarbeiders, met de meest fantastische verhalen. Die mensen zijn oud en gaan binnenkort dood. Het zou mooi zijn als iemand voor die tijd hun verhalen opschreef. Misschien dat ik probeer zo’n soort *oral history*-project vorm te geven.

“Daarnaast is mij gevraagd om net als voorgaande jaren een aantal huisbezoeken bij schrijvers te organiseren. Ik zou dat graag internationaal trekken. Waarom niet met een groepje studenten bij een buitenlandse schrijver op bezoek gaan?”

Aan wie zit u te denken?

“Het is maar een idee en ik weet nog helemaal niet of het gaat lukken, maar iemand als Orhan Pamuk zou bijvoorbeeld fantastisch zijn. Tickets naar Istanbul kosten bijna niets, maar misschien loop ik nu iets te hard van stapel.”

Reageren? Mail naar redactie@advalvas.vu.nl.

Christine Otten is geïnteresseerd in de verhalen die gewone mensen te vertellen hebben

Cabaretier Van der Pasch, een van de artiesten op het huiskamercabaretfestival

Huiskamercabaretfestival

Humor op maandag

Cultuurcentrum Griffioen organiseert voor de tweede keer een cabaretfestival in studentenkamers op Uilenstede. Twaalf cabaretiers treden op, onder wie Ernst van der Pasch en Jochen Otten.

TEKST: WELMOED VISSER
FOTO: ALLARD DE WITTE

Optreden voor een klein publiek in studentenkamers. De meeste cabaretiers hebben er wel oren naar. Bijna iedereen die cabaretprogrammeur van de Griffioen Adriaan Bruin benaderde, reageerde enthousiast. “De cabaretiers doen graag en belangeloos mee”, vertelt Bruin. De meeste deelnemers zijn oude bekenden van de Griffioen.

Ze hebben er eerder opgetreden, vaak zelfs meerdere keren. “Ernst van der Pasch zou je bijna onze huiscabaretier kunnen noemen”, zegt Bruin, “maar ook de anderen hebben hier vrijwel allemaal eerder gestaan.”

Bruin is tevreden over zijn *line-up*: Het duo Geen Familie en Roemer van der Steeg wonnen eerder het Amsterdams Kleinkunstfestival, Nathalie Baartman stond in de finale van Cameretten en Ter bescherming van de Jeugd won het Leids Cabaretfestival.

Het idee voor een huiskamercabaretfestival kreeg Bruin omdat er op Texel - waar hij vandaan komt - al langer zoiets bestaat: eens per jaar treden allerlei kleinkunstenaars op in huiskamers, schuren en bijkeukens in Den Hoorn. Daar doet de hele hoofdstraat aan mee. Bruin hoopt dat het huiskamercabaretfestival over een paar jaar net zo’n begrip wordt als het festival op Texel.

Het is voor de bezoekers een kans om eens in een paar studentenkamers te kijken. “Heel veel mensen die naar de Griffioen komen, hebben geen idee hoe die drieduizend studenten hier op Uilenstede wonen”, vertelt Bruin. “Het leuke aan ons theater is dat we vaak een heel gemixt publiek hebben. Dat willen we ook met dit festival.”

Maar waarom is het huiskamercabaretfestival in vredesnaam op maandagavond? “Dat is de avond waarop veel cabaretiers vrij zijn”, verklaart Bruin. “Als ik dit op vrijdag had willen organiseren, had ik genoeg moeten met veel minder sterke artiesten.”

Het huiskamercabaretfestival is op maandag 10 november vanaf 19.30 uur. Vertrekpunt is de Griffioen, kosten 10 euro, studenten: 8 euro. Meer informatie op www.theatergriffioen.nl.